

Дженніфер Лопес офіційно розлучилася

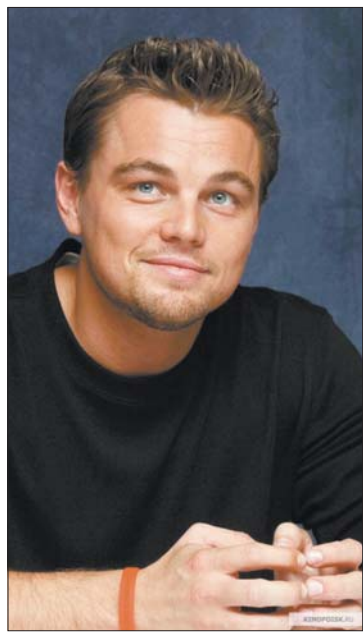
Американська співачка й актриса Дженніфер Лопес стала вільною жінкою. Від моменту розставання з чоловіком Марком Ентоні минуло три роки, але офіційно вони розлучилися лише минулого понеділка. Колишнє подружжя дійшло згоди в питанні опіки над спільними дітьми, Максом і Еммою. Як зазначено в документах, що були подані до Лос-Анджелеського вищого суду, обоє, Дженніфер та Ентоні, є опікунами малих.

Світова кіноіндустрія бойкотує Московський кінофестиваль

Політичні санкції проти Росії вплинули на проведення 36-го Московського міжнародного кінофестивалю. В результаті 700 фільмів зняли з показу. Тож на кіноогляді представить свої роботи 61 країна з 397 художніми картинками. Спочатку на конкурс було надіслано 1144 фільми. Про це повідомив президент ММКФ Микита Михалков.

Ді Капріо віддасть сім мільйонів на збереження океанів

Голлівудський актор Леонардо Ді Капріо пожертвує сім мільйонів доларів на збереження океанів. 39-річна зірка протягом двох найближчих років регулярно виділятиме на це солідні суми.

Про свої плани щодо пожертв Ді Капріо повідомив під час виступу на конференції Державного департаменту США у Вашингтоні. «Перш ніж стати актором, я мріяв бути морським біологом», — зізнався присутнім Лео.

Артист наголосив, що виділення грошей допоможе зберегти не лише дику природу, а й майбутнє людства. «Якщо ми не будемо робити щось, щоб зберегти океан зараз, то постраждають не лише дельфіни й акули. Пострадають наші діти й наші онуки», — впевнений Ді Капріо.

До слова, наприкінці минулого року актор виділив три мільйони доларів на порятунок тигрів.

Олег БАСИЛАШВІЛІ:

Ця війна — не за праве діло

Російське інформаційне агентство «Росбалт» опублікувало інтерв'ю з актором театру і кіно, народним артистом СРСР Олегом Басиладшвілі. Відомий артист розмірковує про те, чому нинішня війна в Україні не має виправдань. У своїх відповідях легенда кінематографа намагається знайти істину і бути більш об'єктивним, аніж журналіст, що ставить запитання.

— Олегу Валеріановичу, та війна, свідком якої ви були, давно закінчилась, а нова, схожа, тільки починається. Що ви про це думаете?

— Батько мій пройшов усю війну, повернувся додому майором уже в липні 1945-го. Що старшим він ставав, то частіше розповідав про війну. І тепер мені здається, що тато і подібні до нього люди були щасливі всі ці чотири роки війни. Тому що робили праве діло — захищали свою батьківщину від фашистів, свої сім'ї, будинки, свої улюблені ліси та поля. Недарма нашим гаслом було: «Наше діло праве, ворог буде розбитий, перемога буде за нами». Але ось що стосується сьогоденної війни в Україні, то, чесно кажучи, я не дуже розумію, що там відбувається і чому. Хто від кого що захищає? Думаю, нам не повідомляють усієї правди про це. А значить, щось ми робимо не зовсім праве.

— Ви думаете, не за зовсім праве діло б'ються ополченці Півдня та Сходу?

— Я не розумію, за що саме вони б'ються. Жахливо тільки одне: гинуть мирні люди, передусім, звичайно, військовозобов'язані, а потім діти, жінки, старі. Вони ж у чому винні? Цих мерзотників, хто б вони не були, що спровокували військові дії, рано чи пізно судитимуть судом усіх народів.

— Кого ви маєте на увазі?

— Я не знаю. Адаже хтось у цьому зацікавлений! Комусь потрібно, щоб гинули цивільні населення, а на Сході України була кривава рана. І головне, незрозуміло — в ім'я чого? Я не розумію, яких цілей добиваються так звані повстанці. Відділення від України? Ні. Того, щоб бути з Росією? Теж ні — вони цієї вимоги не висувають. А навіть якщо б і висували — хіба мало хто чого вимагає. Федералізація? Так вона їм обіцяна. Якихось змін до Конституції? На це у Києві теж уже згодні. Чому ж ці люди далі чинять опір? Може, вистачить відстрілюватися, хлопці. За що ви б'єтеся? Ні, знову стріляють... Нічого зрозуміти не можна. ЗМІ не доносять до мене повну картину того, що відбувається. Чому туди йдуть якісь добровольці з Росії? Яким чином вони туди проходять? Є ж кордон! Він повинен бути на замку. А тут десятки, сотні доброволь-

ців зі зброєю переходять його — і хоч би хни. Як це може бути? І що це за люди? А їхня новітня зброя? Ви що, можете зі стрілецької зброї збити вертоліт? Ні, не зможете, якою б точно вона не була. А ось із ПЗРК — можна. А звідкіля ці ПЗРК? Там що, на Донбасі та Луганщині, величезні склади зброї?..

— Вам здається, що цим людям зараз треба здатися?

— Треба припинити цю бійню. На місці повстанців я б вийшов на високий пагорб, узяв би в руки зброю, поклав її на землю і закричав: «Братики, все! Ми припиняємо стрілянину. Припиняйте і ви теж. Давайте сядемо, поговоримо...». А вміння натискати на гашетку і відчувати сексуальне задоволення від того, що ти вбив людину, — це, знаєте, не героїзм, а злочин. Я сам був біженцем і пам'ятаю, як ми бігли з Москви в грудні 1941-го. Пам'ятаю, як це важко та страшно. Навіщо зараз людей мучити? Тоді принаймні наш народ боровся проти фашизму, поневолення німцями нас, російських і радянських людей. А зараз проти чого вони борються? І хто їм допомагає?..

— Є думка, що, мовляв, через Крим почнеться тепер війна України з Росією, а потім і з усім світом. І знову підуть похорони наших матерям. А щоб війна не прийшла в наш дім, треба віддати Крим. І тоді нас, можливо, не чіпатимуть, залишать у спокої?..

— Крим — не іграшка: відібрав — віддав назад. Народ Криму — теж не іграшка. Треба рахуватися з тими, хто живе там. Був проведений референдум, і дійсно, я в це вірю, вели-

ка частина кримчан висловилися за приєднання до РФ. Але уявіть собі, що Кубань проголосує за те, щоб приєднатися до США. Значить, Штати можуть увійти туди і заволодіти Кубанню? І як би ми назвали цей акт? Напевно, окупацією... Можуть сказати і фінні: Карельський перешийок — колишня фінська земля. І пішло-поїхало! І починається світова війна... Якщо ми хочемо допомогти росіянам, які страждають в Україні від Одеси до Луганська, — ну що ж, у нас повно земель на сході країни, і не тільки там. Ми ласі просимо, приїжджайте, а ми вам допоможемо, будете громадянами Росії. Все що завгодно, лише б самій Росії не вступати ні в які військові конфлікти!..

— Штірліц у «Сімнадцятьох миттєвостях весни» сказав: «Із усіх людей, що живуть на землі, я найбільше люблю старих і дітей». А про що думаете ви, коли відитесь на дітей і на наших ветеранів?

— Про те, що нам треба думати не над захопленням нових земель, а над внутрішнім устроєм країни. Наприклад, віддати частину квартир у нових елітних житлових будинках, в яких майже ніхто сьогодні не живе (бо ціни на квадратні метри там шалені), нині живим ветеранам війни. Нехай вони хоча б залишок своїх років проживуть у людських умовах. Дайте їм пенсію не кілька тисяч, а по сто тисяч кожному. Їх же залишилося вже так мало... Не віддаєте? Що ж вам так шкода? Що ж ви за жлоби такі? Як вам не соромно дивитися на людей, які врятували вас? Ось чим треба перейматися нам на своїй землі.

Сергій СОСЕДОВ: Колеги відмовляли мене від поїздки до Києва

Восени на каналі СТБ стартує 5-й сезон шоу «Х-фактор» із оновленим складом журі. Разом із продюсером Ігорем Кондратюком і музичним критиком Сергієм Соседовим оцінювати вокальні здібності будуть український співак Іван Дорн і грузинська джазова дівка Ніно Катамадзе. Наразі проходять телевізійні кастинги знаменитого талант-шоу. Російський шоумен і музикант Сергій Соседов розповів про взаємини з новими членами журі та зізнався, що його відмовляли від роботи в Україні.

На запитання, як йому працюється з новими членами журі Іваном Дорном і Ніно Катамадзе, відповів, що приголомшило.

— Дуже хороші наші нові колеги, з ними легко працюється. Вони виховані люди, чудові. Ніно — ари-

стократка в душі, людина дуже тонка, вона просякнута музикою. Ми з нею мислимо в унісон. Я знайшов у журі колегу, з якою можу говорити про музику, ми з нею доповнюємо одне одного. Іван яскравий молодий чоловік, шоумен. Він веселий, завжди сміється, бере своєю безпосередністю, молодістю, життєрадісністю. Людина цікава, приємна, емоційна, жива. Це дуже важливо.

А ось грузинська співачка Ніно Катамадзе, якій не раз пропонували взяти участь в інших українських телепроектах, зізналася, що відчуває тепло до України і прийшла в «Х-фактор» за співочою українською душею:

— Перша реакція щодо України — тільки любов, любов, любов у всьому і скрізь. По-друге, я погодилася через те, що мені цікаво, чим

дихає Україна, які тут талановиті люди, що у них всередині відбувається. І досвід суддівства дасть можливість побачити країну абсолютно з різних сторін. Тут дуже багато нового для мене.

А от те, що в цьому сезоні більше не буде Серього, не дуже подобається Соседову.

— Ні. Я не був за те, щоб його прибрали. Я хотів, щоб він залишився. Він був моїм партнером, і коли його не стало, мені на перших порах виявилось важко, тому що у нас із ним уже налагоджені жарти. Зараз я намагаюся жартувати, а жарт мій зависає в повітрі й не отримує відповіді, це означає, що мій жарт не пройшов. Це погано. Мої жарти з Серьогою завжди проходили, тому що він їх парировав. Реакція в будь-якому разі потрібна.

— Відомо, що віднедавна ви з острахом ставилися до поїздки до Києва. Як пройшла ця подорож?

— Дуже добре. Звичайно, мене багато хто відмовляв. Я знаю не з чуток, як моїх колег-журналістів, не політичних, а звичайних, просто відправляли назад. На кордоні навіть не розбиралися, хто ти і що ти. Журналіст — додому. В них були і гроші, й акредитація, але нічого не допомогло. Їх повернули без пояснення причин. І багато російських артистів поскасовували свої гастролі в Україні. Коли я вилітав із «Шереметьєво», мене попередили в аеропорту, що я можу бути депортований. Але мене зустріли в Борисполі дуже добре, люди раділи. Все було як завжди. Я побачив Київ досить спокійним містом.